

अक्षय् mit समुद्र.

— नि, absol. न्याचम् ÇAT. Bn. 3,3,2,14. fgg. sich beugen: या ते न्य-
चति (Conj.) पाटयोः कंधरा Spr. (II) 8584.

अचलपुर n. N. pr. einer Stadt KATHÁS. 104,150.

अचिरभास् 2) धनो यथा खे ऽचिरभापिनद्धः (so verbessern wir mit An-
nahme einer unregelmässigen Zusammenziehung) MBh. 6,2599. तडि-
तावनद्धः ed. Bomb.

अचक्रुक m. ein best. Baum; s. u. रञ्जनद्रु.

अचक्रुरिका f. Bñlg. P. 10,30,27 nach dem Comm. entweder = च-
र्मन् oder = चक्र.

1. अज्ञ 1) a) Súrjas. 2,45. 13,14. — f) SÁMAVIDH. Bn. 1,1,17; vgl. R.V.

ANUKA.

2. अज्ञ 3) b) = अविद्या (Comm.) Bñlg. P. 3,7,5.

अज्ञकर्पा 1) Comm. zu KÁrj. Ça. 1039,7.

अज्ञगलस्तन, in beiden Sprüchen ist अज्ञा° des Metrums wegen zu lesen.

1. अज्ञन 3) m. ein N. Nárájana's Bñlg. P. 10,3,1; vgl. अज्ञनयोनि.

— Vgl. मन्द्राज्ञनी.

अज्ञननि Hm. JOGAÇ. 1,14 wie im PANÍAT.

अज्ञनयोनि m. ein N. Brahman's (vgl. oben अज्ञन) Bñlg. P. 4,30,48.

अज्ञनाम Bez. Bháratavarsha's (Comm.) Bñlg. P. 11,2,24.

अज्ञाज्ञी, कृष्णाज्ञाज्ञी schwarzer Kümmel MBh. 13,4365. Z. 3 lies 433
st. 533.

अज्ञातिल्वलि = अज्ञापयस्तौल्वलि: PAT. a. a. O. 2,346,b.

अज्ञानुसम adj. höher oder niedriger als das Knie KÁRAKA 1,8.

अज्ञानवती (von अज्ञान) f. N. pr. einer Vidjádharī KATHÁS. 106,
38. fgg. 107,29. fgg.

अज्ञीर्षा MBh. 13,4375 (pl.). Spr. (II) 104. तपसः, ज्ञानाज्ञीर्षा, क्रियाज्ञीर्षा,
अज्ञाज्ञीर्षा 103.

अज्ञीर्ति f. Unverdaulichkeit TS. Comm. 1,410.

अज्ञ adj. Bñlg. P. 10,78,6 = न विद्यते ज्ञो यस्मात् = सर्वज्ञ nach dem
Comm.

अज्ञास्, lies ohne Verwandtschaft.

अक्षय्, अक्षितं गच्छति = प्रकाशयत्यात्मानं ग° oder समाक्षितो भूवा ग°
PAT. a. a. O. 8,38,b.

— समुद्र äussern, an den Tag legen: समुद्रक्षितमन्मथ KÁURAP. in JOURN.
asiat. IVe série, T. XI. S. 340.

अक्षल Seitenblick Spr. (II) 5502. लोचनाक्षल dass. 2545.

2. अक्षन 3) Z. 5 lies 6452 st. 6453.

अक्षना f. eine Art Eidechse MEd. I. 167; vgl. 1. अक्षन 1).

अक्षम् adv. = अक्षता ohne Weiteres, alsbald Bñlg. P. 10,26,19. 33,
18. 80,33.

अक्षामा f. eine kleine Traubenart RÍÉAN. 11,106.

अक्षयैर्ते (अक्षि + एत) adj. schwarzweiss gefleckt TS. 7,3,23,1; vgl.
TBa. Comm. 3,593.

अट् mit परि Súrjas. 12,19.

अटन das Hinundhergehen: अटनेन महारण्ये सुपन्था ज्ञायते शनैः Spr.
(II) 7434.

अटमान m. N. pr. eines Fürsten Bñlg. P. 12,1,22.

VII. Theil.

अट् 1) a) °शूला जनपदाः (भविष्यति युगलये) Vertheidigungsthürme
werden die Plagen der Länder sein MBh. 3,12846. अट्मन्मत् तदेव शूनं
डुःखदं येषां ते नुद्याधिप्रस्ता इत्यर्थः NILAK. अट्शूल n. heisst eine best.
Waffe der DURGA MBh. 6,799. अट् = अत्युत्कट NILAK.

अट्कसित, कर्षाट्° RÍÉA-TAR. 4,313.

अट्कास 1) अथमा अट्कासेन (कसति) Spr. (II) 2221.

अट्कासा f. Bein. der DURGA MBh. 6,800.

अट् Stachel, Spitze; s. साड् weiter unten.

अणुव्रत n. bei den GÁina eine kleinere Pflicht oder — Gelübde; de-
ron fünf Hm. JOGAÇ. 2,1. 18.

अणुव्रतिन् m. ein Mann, der dieses Gelübde hält, Spr. (II) 4869 (Conj.).
— Vgl. मकाव्रतिन्.

अण्ड 1) Súrjas. 12,14. 21. 32.

अतच्छेषल n. das Nicht-Ergänzungsein davon, Selbstständigkeit TBa.
Comm. 1,128,11.

अति 2) a) अति सर्वान्यनीकानि पिता ते ऽतिव्यरोचत MBh. 6,1669.

अतिकृच्छू SÁMAVIDH. Bn. 1,2,6.

अतिकोप adj. dessen Zorn vergangen ist MBh. 7,9554.

अतिगर्दिन् KATHÁS. 60,105 nach KERN fehlerhaft für अतिगर्दिन्.

अतिगुण Spr. (II) 2847.

अतिचार 3) Uebertretung Hm. JOGAÇ. 3,88.

1. अतिज्ञव Súrjas. 1,25.

अतितितोर्षु (vom desid. von तर् mit अति) adj. der über Etwas hin-
wegzukommen wünscht Bñlg. P. 11,13,17.

1. अतितेजस् n. Blitzfeuer (Comm.) Suça. 1,39,10.

2. अतितेजस् adj. überaus glanzvoll: die Sonne Spr. (II) 1433.

अतिथिसंविभाग m. Gastfreundschaft: °व्रत Hm. JOGAÇ. 3,86.

अतिदत्त (Nachträge), lies विदात्त st. अविदात्त.

अतिदाहै TS. 5,2,10,2.

अतिदूर 1) zu weit wohnend Spr. (II) 3554.

अतिधृति Bez. der Zahl neunzehn Súrjas. 2,18.

अतिनीला f. N. pr. einer Göttin KÍLAÁAKRA 3,133. 4,39. 78. 89.

अतिपात vgl. गुणातिपात.

अतिपार (अति + पार) adj. zu breit: das Meer Spr. (II) 7569 (Conj.).

अतिप्रस्ताव m. eine recht passende Gelegenheit SÁu. D. 469.

अतिबल m. N. pr. einer Gottheit KÍLAÁAKRA 4,20. 79. 108.

अतिबहु adj. zu viel PAT. a. a. O. 1,296,a. 6,57,b.

अतिभानु m. N. pr. eines Sohnes des Kṛshṇa Bñlg. P. 10,61,10.

अतिमुक्ति TS. 6,6,9,2.

अतिमुडुगमना f. N. pr. einer Göttin KÍLAÁAKRA 4,152.

अतिमोर्दिन् adj. glücklich durchkommend, sich rettend TS. 6,6,9,2.

अतियम m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's (neben Jama)
MBh. 9,2547.

अतिरिक्तता f. Uebermaass: उपभोगाति° Hm. JOGAÇ. 3,113.

अतिरेकल n. nom. abstr. zu अतिरेक 2): गुणाति° VÁMANA 4,3,22.

अतिरोप्य s. u. रोप्य.

अतिवक्र adj. stark rückläufig (vom Gange eines Planeten) MBh. 8,
714. VARÁH. JOGAJÁTÁ 3,16. Vgl. Ind. St. 10,205. fgg.